

(८) चतुर्थं दर्शयति । “किं॒स्त्रिदासीत् पिलिप्पिले-
त्याह । श्रीर्वै पिलिप्पिला । अन्नाद्यमेवावरुन्धे” ॥ ३ ॥ इति ।
प्रजासमूहनिमित्तस्य ध्वनिविशेषस्य ‘पिलिप्पिला’, इत्यनुकरणं,
तथाविधध्वनियुक्ता यस्मिन् गृहे धनसमृद्धिः, तत्र जनवा-
ज्जलान्निरन्तरं तथाविधः शब्दो भवति ॥

(९) पञ्चमं दर्शयति । “कः स्त्रिदेकाकी चरतीत्याह ।
असौ वा आदित्य एकाकी चरति । तेज एवावरुन्धे” इति ।
आदित्यस्य हि सहायनैरपेक्ष्येण जगद्भ्रमणं प्रसिद्धं ॥

(१०) षष्ठं दर्शयति । “क उ स्त्रिज्जायते पुनरित्याह ।
चन्द्रमा वै जायते पुनः । आयुरेवावरुन्धे” इति । कृष्णपक्षे
क्षीणशुद्धः शुक्लपक्षे ‘पुनर्जायते’, इति हि प्रसिद्धं ॥

(११) सप्तमं दर्शयति । “किं॒स्त्रिद्धिमस्य भेषजमित्याह ।
अग्निर्वै हिमस्य भेषजम् । ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे” इति । अग्नि-
सेवया हिमशैत्योपद्रवो निवर्त्यते ॥

(१२) अष्टमं दर्शयति । “किं॒स्त्रिदावपनं महदित्याह ।
॥ ४ ॥ अयं वै लोक आवपनं महत् । अस्मिन्नेव लोके प्रतिति-
ष्ठति” इति । ब्रीह्यादिवीजानां सर्वत आवापस्थानं भूमिः ॥

(१३) नवमं दर्शयति । “पृच्छामि त्वा परमं तं पृथिव्या
इत्याह । वेदिर्वै परोऽन्तः पृथिव्याः । वेदिमेवावरुन्धे” इति ।
यागसम्बन्धिनी या ‘वेदिः’, सा पृथिव्यामुत्कृष्टप्रदेशः । नहि
ततोऽन्य उत्कृष्टप्रदेशः कश्चिद्विद्यते ॥

(१४) दशमं दर्शयति । “पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभि-